

וכן אם היה מפற בחייבו שייאל אצלו,
ואמר חייבו:

קונם לביתך שאני נבנֶן.

או שאמր: "יפת צוונן שאני טועם לך" —

הרי זה מותר ליכנס לבתו ולשתות ממנו
צוונן. לפי שלא נתקוו זה אלא לשום אכילה
ושתיה.

בשםעון לשאת את בת אחותו שמצוה
לשאהה, ואמר שםעון: **קונם שהיא נהנית לי**
לעולם —

ובכן המגרש את אשתו, ואמר: **קונם אשתי**
שאני מגישה עכשו — נהנית לי לעולם
—

הרי אלו מותרות להנות לו. לפישלא נתקוו
זה אלא לשם אישות, כלומר שלא ישאנה או
שלא יחזירנה.

הדרן עליך פרק קונם יין